

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaugar eftir reikningi. 18

8. febr.

Ef breytt er um heimtaug úr loflínu í jarðlínu, skal húseigandi greiða þann mismun, sem er á loftlínu- og jarðlínuheimtaug, eins og sá mismunur er í gjaldskrá, sem í gildi er, þegar breytingin er framkvæmd. Rafveitan skal hins vegar kosta breytingu á stofntaug innanhúss, sem þessu verður samfara, en ekki málningu eða rask, sem af þessu kynni að stafa. Sé mikill kostnaður við slíka breytingu, getur stjórn rafveitunnar skyldað húseiganda til að taka þátt í kostnaði stofntaugarinnar.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar er lokið er lagningu heimtaugar.

IV. OPNUNARGJALD.

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 25 krónur.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð aftur, fyrr en notandi hefur greitt 25 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 10%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem bæjarstjórn Hafnarfjarðar hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar, nr. 260 30. nóvember 1950.

Atvinnumálaráðuneytið, 8. febrúar 1952.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ

19

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Ísafjarðarkaupstað, nr. 64 24. apríl 1946. 11. febr.

1. gr.

1. mgr. 36. greinar orðist þannig:

Öll skip, þau er um ræðir í 1. málslíð 10. gr., skulu hvort sem þau nota hafnsögumenn eða ekki, skyld til að greiða hafnsögugjald í fyrsta skipti á árinu, er þau koma á höfnina og leggjast við festar innan takmarka Ísafjarðarhafnar.

2. gr.

Á eftir orðinu „bryggjugjalds“, í 1. mgr. 52. greinar, komi: hafnsögugjalds.

3. gr.

54. grein orðist þannig:

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki og hafa þau forgangsrétt sem opinber gjöld. Enn fremur skulu öll skipagjöld tryggð með lögveði í skipi og gangi það veð í 2 ár fyrir sammingsveðskuldum.

19

11. febr.

4. gr.

Í stað „10 til 500 kr.“ í 59. gr. komi: allt að 10 þús. kr.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946 um hafnargerðir og lendingarbætur og lögum nr. 41 5. apríl 1948 um breyting á þeim lögum, til að öðlast gildi nú þegar og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 11. febrúar 1952.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

20

14. febr.

REGLUGERÐ

um varnir gegn gin- og klaufaveiki.

1. gr.

Sjúkdómsgreining og bráðabirgðasóttkvi.

Komi upp sjúkdómur í búfé og leiki grunur á, að um gin- og klaufaveiki sé að ræða, ber hlutaðeigandi bónda, eiganda eða forsjármanni gripanna að gera hér- aðsdýralækni eða yfirdýralækni viðvart án tafar og helst símleiðis. Skal dýralæknir þá tafarlaust rannsaka hina grunuðu gripi. Reynist grunurinn réttur, skal dýralæknir banna, að frá bænum sé flutt búfé, lifandi eða dautt, enn fremur bú- afurðir hvers konar. Búanda skal gert að skyldu að sjá um, að fólk fari ekki af heimilinu, nema lífsnauðsyn beri til, og þá eigi nema að hafa skipt um föt og þvegið og sóttthreinsað sig vandlega. Enn fremur skal banna brottflutning allra jarðávaxta, alls kálmetis, poka, alls heys og annars fóðurs, og mykju. Heimilisfólk má ekki hafa neinn samgang við gripi frá öðrum bæjum. Húsbónda skal gert ljóst, að hann er ábyrgur fyrir því, að ákvæðum þessum sé fylgt. Enn fremur skal hann sjá um, að hundarnir á bænum séu lokaðir inni eða bundnir. Ketti, hænsni, endur og dúfur skal og loka inni.

Bannað er að flytja hvers konar dýr heim að bænum, og allan samgang við heimilið skal banna. Dýralæknir skal taka nákvæma skýrslu af búanda, um samgang við heimilið og aðflutninga undanfarið. Skal dýralæknir, um leið og hann fer frá bænum, setja spjöld við bæjarhlið, fjós- og fjárhúsdýr, áletruð: „*Gin- og klaufaveiki, aðgangur bannaður*“.

Strax og dýralæknir hefur staðfest sjúkdóminn, skal hann tilkynna það yfirdýralækni og hlutaðeigandi lögreglustjóra, og þær bráðabirgðaráðstafanir, sem hann hefur gert. Enn fremur hlutaðeigandi mjólkursamlagi og þeim, sem flytur mjólk frá bænum. Yfirdýralæknir skal svo fljótt sem auðið er, ganga úr skugga um, hvort sjúkdómsgreining sé rétt.

2. gr.

Um lögregluéftirlit með sóttkvi og grunuð svæði.

Strax og örugg vissa er fengin um að gin- og klaufaveiki sé komin upp, skal hlutaðeigandi lögreglustjóri setja heimilið í sóttkvi. Skal allur samgangur manna frá bænum við aðra bæi, sem og gripi frá öðrum bæjum, stranglega bannaður, nema brýnasta nauðsyn beri til. Hlutaðeigandi yfirvald skal í samráði við dýralækni þann, sem kallaður hefur verið, og yfirdýralækni, ákveða sem allra fyrst, hve víðtækt svæði kringum hinn smitaða bæ, skuli teljast „grunað svæði“. Skal